

Nazwa przedmiotu: Propedeutyka kompozycji			
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Instrumentalny			Rok akademicki: 2021/2022
Kierunek: Instrumentalistyka		Specjalność: Gra na organach	
Forma studiów: stacjonarne I st.		Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Forma zajęć: wykład		Język przedmiotu: polski	Rok/semestr: III/V-VI
Kierownik przedmiotu		Kierownik Katedry Organów i Klawesynu	
Prowadzący zajęcia		dr hab. Dariusz Przybylski, prof. UMFC	
Cele przedmiotu		Zapoznanie studentów z techniką kompozytorską od czasu klasycyzmu po nowoczesne techniki kompozytorskie. Ugruntowanie znajomości stylów i estetyk muzycznych poprzez ćwiczenia praktyczne. Opanowanie wiedzy z zakresu form i kompozycji muzycznej. Rozwój wrażliwości muzycznej, kilkupoziomowego myślenia muzycznego oraz słyszenia. Uświadomienie wykonawcom dzieł organowych przedmiotu ich pracy przy instrumencie.	
Wymagania wstępne		Znajomość teorii dotyczącej kanonu i fugi, zdolność analizy formalnej kanonu i fugi w stopniu pozwalającym na swobodne poruszanie się po problemach z zakresu przedmiotu	
Kategorie efektów	Numer efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza (W)	1	Zna podstawowe wzorce leżące u podstaw improwizacji organowej.	P6_ORG_W06 (ORG_VI)
	2	Dysponuje podstawową wiedzą w zakresie harmonii i gry liturgicznej dotyczącą kształtowania akompaniamentu w różnych stylach muzycznych.	P6_ORG_W10 (ORG_X)
Umiejętności (U)	3	Opanował podstawy warsztatu kompozytorskiego w zakresie kontra-punktu, polifonicznych form imitacyjnych i form swobodnych oraz harmonii. Posiada podstawowe umiejętności improwizacji pozwalające na kształtowanie i tworzenie muzyki w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu nutowego. Ma podstawową umiejętność realizacji partii basso continuo na instrumencie klawiszowym.	P6_ORG_U10 (ORG_XX)
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU			Liczba godzin
1. techniki imitacyjne w epoce klasycyzmu, analiza dzieł W. A. Mozarta, J. Haydna, L. v. Beethovena			4
2. techniki imitacyjne w okresie romantyzmu, analiza dzieł z wykorzystaniem kanonu R. Schumanna			2
3. fugi w twórczości F. Mendelssohna-Bartholdy'ego – analiza konstrukcyjna i harmoniczna			6
4. muzyka francuska i podejście do polifonii w dziełach organowych C. Francka, L. Vierne'a, Ch. M. Widora, J. Alaina			8
5. polifonia w twórczości D. Szostakowicza na podstawie Preludiów i fug na fortepian, rozszerzenie tonalności, modalność			6
6. polifonia w twórczości P. Hindemitha – nowa tonalność			2
7. dodekafonia jako wynik przeciwstawienia do systemu dur-moll			2
8. techniki kompozytorskie początku XX wieku: dodekafonia, punktualizm, Klangfarbenmelodie; impresjonizm, ekspresjonizm w muzyce			4
9. technika kompozytorska O. Messiaena na przykładzie traktatu kompozytora i dzieł organowych			6
10. technika kompozytorska G. Ligetiego – mikropolifonia, notacja graficzna, amplifikacja instrumentu na przykładzie dzieł organowych			4
11. symbolizm w muzyce G. Crumba, techniki polifonii warstw			4
12. I. Xenakis – matematyka w muzyce			2
13. minimalizm muzyczny: H. M. Górecki, A. Part, L. Andriessen			6
14. nowe techniki kompozytorskie wykorzystujące pojęcie polifonii na przykładzie dzieł: Y. Hoellera, S. Moryto, M. Sawy, W. Lutosławskiego			4
Metody kształcenia		wykład problemowy wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień praca z tekstem i dyskusja rozwiązywanie zadań artystycznych praca indywidualna – własne próby kompozytorskie prezentacja nagrań CD wraz z partyturami analiza dzieł – tworzenie wykresów graficznych przebiegu formalnego, harmonicznego	
Metody weryfikacji efektów uczenia się		Metoda	Numer efektu uczenia
		1. egzamin	1-3

	2. przegląd prób kompozytorskich, ćwiczeń	1-3
	3. projekt, prezentacja	1-3
	4. kontrolne sprawdziany ustne ewaluacji wiedzy	1-3

KORELACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI

Numer efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1-3	1-14	1-7	1-3

Warunki zaliczenia	Po 1 semestrze nauki (w połowie roku akademickiego) zaliczenie przez pedagoga. Zaliczenia na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach z pedagogiem oraz frekwencji.		
	Po 2 semestrze nauki (na zakończenie roku) egzamin. Przedmiotem zaliczenia i egzaminu jest sprawdzian wiedzy i umiejętności oraz prezentacja i przegląd prac studenta. Repertuar egzaminów i kolokwium musi być zgodny z treściami programowymi przedmiotu.		
	Skala ocen: A+/celujący/24-25 pkt. A /bardzo dobry/21-23 pkt. B /dobry plus/19-20 pkt. C /dobry/16-18 pkt. D /dostateczny plus 13-15 pkt. E /dostateczny 10-12 pkt. F /niedostateczny 0-9 pkt.		

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
ECTS	-	-	-	-	2	2
Liczba godzin	-	-	-	-	30	30
Rodzaj zaliczenia	-	-	-	-	zaliczenie	egzamin

Literatura podstawowa

Gawlas, J. Kontrapunkt. Podstawowe zasady. Kraków 1979
 Chomiński, J. Formy muzyczne. T. I, Forma polifoniczna, Kraków 1956
 Sikorski, K. Kontrapunkt. T. I, II, III, Kraków
 B. Schaeffer, Nowa Muzyka, Kraków 1958
 O. Messiaen, Technika mojego języka dźwiękowego, Res Facta nr 7
 T. Kaczyński, O. Messiaen, Kraków
 A. Thomas, H. M. Górecki, Kraków
 materiały udostępniane przez prowadzącego zajęcia

Literatura uzupełniająca

Kaczyński, T. Rozmowy z Witoldem Lutosławskim. Kraków 1972
 Feicht, H. Studia nad muzyką polskiego średniowiecza. Kraków 1975
 Chomiński, J. M. Historia harmonii i kontrapunktu. T. I, Kraków 1958
 Krukowski, S. Problemy wykonawcze muzyki dawnej. Warszawa 1972
 Pocij, B. Idea, dźwięk, forma. Kraków 1972
 Schäffer, B. Nowa muzyka. Kraków 1969
 Schweitzer, A. J. S. Bach. Kraków 1972
 Wolff Ch., J. S. Bach, Warszawa 2012

KALKULACJA NAKŁADU PRACY STUDENTA

Zajęcia dydaktyczne	60	Praca własna z literaturą	10
Przygotowanie się do zajęć	10	Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	10
łącznie nakład pracy w godzinach	100	łącznie liczba ECTS	4

Możliwości kariery zawodowej

Student jest przygotowany do podjęcia studiów II stopnia. Znajomość podstawowych zagadnień związanych z kompozycją umożliwia podejmowanie prostych zadań twórczych.

Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu

Data	Imię i nazwisko	Czego dotyczy modyfikacja
20.09.2021	Wojciech Koprowski	Cały dokument